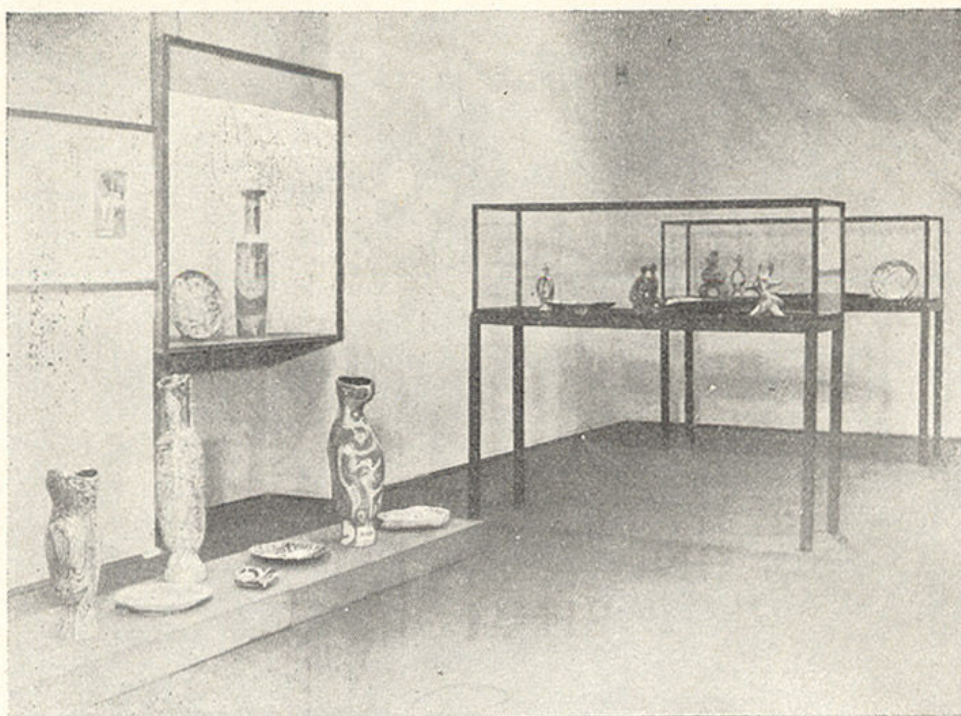

IZLOŽBA KERAMIKE MILANA KIČINA U MUZEJU
ZA UMJETNOST I OBRT U ZAGREBU

Izložba M. Kičina
u Muzeju za
umjetnost
i obrt

U razvoju našeg suvremenog keramičkog oblikovanja mladi keramičar Milan Kičin predstavlja talenat, koji svojim traženjem novih izražajnih mogućnosti nastoji izaći iz ustaljenog okvira, usmjerivši svoj doživljajni svijet današnjem općem likovnom nastojanju prema apstraktnoj formi.

Milan Kičin rođen je 1923. g. u Šćitarjevu. Na zagrebačkoj Obrtnoj školi polazi kiparski i keramički odjel te iz posljednjeg polaže majstorski ispit. Član je keramičke sekcije Udruženja umjetnika primijenjene umjetnosti. Godine 1950. priređuje svoju prvu samostalnu izložbu u Zagrebu dok kasnije izlaže u Beogradu, Ljubljani, Rijeci, Dubrovniku i Londonu. U kratkom rasponu od četiri godine on se svojim ustrajnim i plodnim radom te

nastojanjem nalaženja svojih ličnih kreativnih mogućnosti uspeo u prve redove naših suvremenih keramičara.

Oko 50 izloženih radova — vrčeva, vaza, pladnjeva, tanjura, pepeonika i plastika — jasno nam ukazuju njegovu današnju koncepciju mekih, atektonskih oblika u formi i crtežu te pokazuju vrlo istančan osjećaj za boju, koloristički su živi i izražajni, a tehnički vrlo dobro izvedeni. Svi su radovi rađeni u tehnici fajanse s kositrenim ocaklinama, većinom su craquelirani, što često površinu obogaćuje zanimljivim kolorističkim efektima. Uz ove gotove keramičke radove bilo je na ovoj izložbi prikazano i 12 studija i skica, koje su upotpunile shvaćanje doživljajnog kompleksa ovog našeg keramičara.

Olga Klobučar

UZ UREĐENJE JUŽNOG PROČELJA ZGRADE MUZEJA GRADA ZAGREBA

Godine 1953. uređivalo se je južno i istočno pročelje zgrade Muzeja grada Zagreba. Ispod odstranjene trule žbuke pojavio se zid južnog pročelja sav iskrpan, naročito na čitavom istočnom uglu, te oko prozorskih otvora. U širini prvih dviju prozorskih osi prvoga kata nađen je široki luk, a prema samom zapadnom uglu jedna mala niša. Na zidu su se mjestimično sačuvali ostaci stare žbuke

i boje. No probijanje novih prozorskih osi i mijenjanje njihova rasporeda u tolikoj su mjeri ozlijedili zid, da bi se bez sačuvanih starih planova, o procesu nastajanja današnjeg izgleda pročelja moglo tek nagađati.

Ovo je južno pročelje bivšeg samostana klarisa uz ono oslikano, zapadno, svakako pretrpjelo najviše promjena. Izvorno je ovdje pročelje bilo suženo na pro-

stor, koji danas odgovara otprilike onome između četvrte (počevši od Opatičke ulice) pa do pretposljednje prozorske osi. Na zapadnoj strani tog pročelja na samostan se je naslanjala samostanska crkva sv. Trojstva i crkveni zvonik, a na istočnoj jednokatna prigradnja s vrtnim prostorijama u prizemlju i hodnikom u prvom katu¹. Po ukidanju reda klarisa samostan je adaptiran u civilne svrhe i svaka je nova namjena donijela nove pregradnje. Južno je krilo samostana bilo naročito prikladno za adaptacije, jer je i u prizemlju i u prvom katu imalo velike prostore: u prizemlju prostor sakristije, refektorija i velike kuhinje, u prvom katu veliko dvodjelno predsoblje, iz kojeg se je ulazilo na vanjski dio crkvenog kora. Poznati sačuvani tlocrti iz 1816.² i 1831. godine³ pokazuju promjene prostora južnog krila i kako su se te promjene odrazile na pročelju. Izvorno je samostansko južno pročelje imalo u prizemlju tri prozorske osi: dvije u refektoriju i jednu u kuhinji; u prvom katu četiri prozorske osi: tri u zapadnom dijelu predsoblja i jednu u istočnom dijelu. Vanjski dio kora u prvom katu i sakristija u prizemlju, koje su sačinjavale prve prostore u tom krilu počevši od Opatičke ulice, bile su osvijetljene sa po dva prozora iz Opatičke ulice.⁴ Domitrović na svom tlocrtu iz 1816. godine bilježi promjenu prizemlja u pet prostorija (refektorij i kuhinja sada su četiri prostorije) s četiri prozorske osi. Prvi kat tada još nije imao prostorskih preinaka, ali pročelje dobiva još dvije prozorske osi na istočnom dijelu, gdje su ranije bili ulazi u hodnik istočne prigradnje. Promjena prvoga kata zabilježena na Bergerovom tlocrtu iz 1831. godine: veliko predsoblje pregrađeno je u četiri prostorije, a broj se prozorskih osi smanjio na pet. Situacija u prizemlju jednaka je onoj iz 1816. godine.

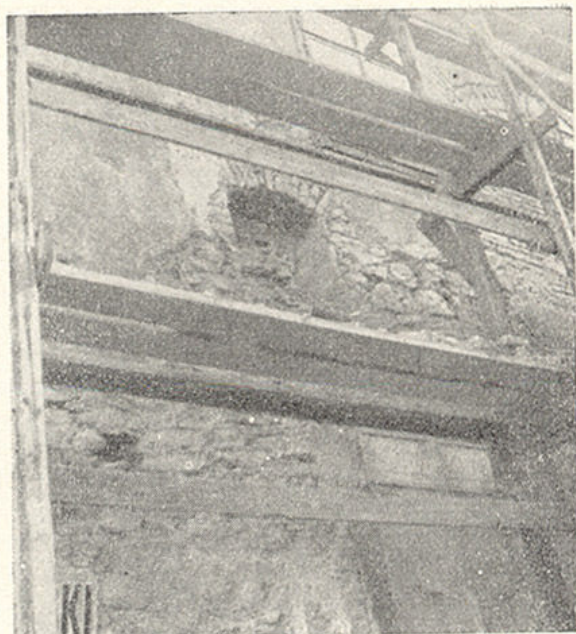
Godina 1837. znači posve novu etapu u izgledu južnog pročelja. Te je godine srušena samostanska crkva i zvonik, pa je pročelje povećano gotovo za cijelu

¹ Tlocrti prizemlja, prvog i drugog kata bivšeg samostana klarisa iz 1787. godine, signirani »Aufgenommen Franz Mihanovich Ulieut. vom Tschalkisten Bataillon«, čuva se u Drž. arhivu u Zagrebu. Acta cameralia, fsc., B. B. br. 874.

² Plan je signiran: Copirt per Lucam Domitrovich m. p. Agramer Bistums Ingenieur. Nalazi se u Muzeju grada Zagreba.

³ Plan signiran: Ludwig Berger, dirigirender Ingenieur in Croatien. Nalazi se u Muzeju grada Zagreba.

⁴ Vidi bilješku 1.

Južno pročelje zgrade Muzeja grada Zagreba. U toku radova otkrivena niša i veliki luk otvora ulaza s vanjskog dijela kora na unutarnji

svoju sadanju zapadnu polovinu. Tada je zatvoren luk otvora ulaza sa vanjskog kora na unutarnji u prvom katu i otvor iz sakristije u crkvu, u prizemlju. Iza tog vremena datiraju prve dvije prozorske osi u prizemlju i prvome katu. Jednako je tako na mjestu ulaza iz refektorija u zvonik probijen prozor (treća os od Opatičke ulice). Tih sedam prozorskih osi odgovara i današnjem broju. Prvi kat danas ima devet prozora. Prozorske su osi prizemlja i prvog kata tako raspoređene, da osnovni dojam koji ostavljaju jest simetričan raspored. No u prvom katu je između treće i četvrte osi ubačen još jedan prozor, a peta os ima dvostruki prozor tako, da je uz sedam osnovnih prozorskih osi broj prozora kata porastao na devet.

Na tom krparenom pročelju od kamena lomljenjaka i cigle, kojem je kasnija financijska era ove zgrade dodala još i crijepova za izravnanje zida — a koji su kod uređenja uklonjeni — ostalo je nekoliko otoka stare žbuke s bojom. Boje su svijetlo žućkasta i maslinasta. Ispod žućkaste boje bili su sačuvani ostaci modro-violetne boje na samom zapadnom uglu. Ta se boja na ostalim mjestima nije zapazila. Može se pretpostaviti da je ona pripadala interieuru kora, dok su žućkasta i maslinasta bile boje pročelja.

Draginja Jurman-Karaman